35. චූල සච්චක සූත්‍රය.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස

1.මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විශාලාමහනුවර මහ වනයෙහිවූ කූටාගාර ශාලාවෙහි වැඩ වාසය කරති. එකල්හි කථාවෙහි දක්ෂවූ, තමා පණ්ඩිතයෙකැයි කියන්නාවූ, බොහෝ දෙනා විසින් උගතෙකැයි කියනු ලබන්නාවූ නිගණ්ඨපුත්‍ර වූ සච්චක තෙමේ විශාලාමහනුවර වැඩ වාසය කරයි. හෙතෙම විශාලාමහනුවර පිරිස් මැද මෙබඳු කථාවක් කියයි. ,මා සමඟ වාදයට පැමිණෙන යම් කිසිවෙක් කම්පා නොවෙයිද, විශෙෂයෙන් කම්පා නොවෙයිද, නොවෙව්ලා සිටියිද, යමෙකුගේ කිහිලි වලින් ඩහදිය නොපෙරෙයිද, එබඳු වූ ශිෂ්‍ය සමූහ නායකවූ, ගණ නායකවූ, ගණ ආචාරියවූ ශ්‍රමණයකු හෝ බ්‍රාහ්මණයකු හෝ 'මම අර්හත් සම්‍යක්සම්බුද්ධය' යි කියාගන්නා කෙනෙකු හෝ නොදකිමි. ඉඳින් මම හිත් පිත් නැති කණුවක් හා වාද කරන්නෙමි නම් ඒ කණුවද කම්පාවන්නේය විශෙෂයෙන් කම්පාවන්නේය. වෙව්ලා සිටින්නේය. මනුෂ්‍යාවූවෙකු ගැන කියනුම කවරේද?, (කියාය.)

එකල්හි ආයුෂ්මත් අස්සජි ස්ථවිරයන් වහන්සේ උදය කාලයෙහි, පාත්‍ර සිවුරු ගෙන පිඬු පිණිස විසාලාමහනුවරට වැඩියහ. විශාලාමහනුවර ඒ මේ තැන පයින් ඇවිදිමින් සිටි නිගණ්ඨපුත්‍ර සච්චක තෙමේ ඒ එන්නාවූ ආයුෂ්මත් අස්සජි ස්ථවිරයන් වහන්සේ දුරදීම දුටුයේය. දැක, ආයුෂ්මත් අස්සජි ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට ගියේය. ගොස්, ආයුෂ්මත් අස්සජි ස්ථවිරයන් වහන්සේ සමග සතුටුවිය. සතුටු වියයුතු සිහිකටයුතු කථාව කොට නිමවා එකපැත්තක උන්නේය. එකපැත්තක උන්නාවූ සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රතෙම ආයුෂ්මත් අස්සජි ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ කීවේය.

2.,පින්වත් අස්සජි ස්ථවිරයෙනි, ශ්‍රමණ ගෞතමතෙම කෙසේ නම් ශ්‍රාවකයන් හික්මවන්නේද? ශ්‍රාවකයන් විෂයෙහි ශ්‍රමණ ගෞතමයන්ගේ කෙබඳු අනුශාසනාවක් බහුලකොට පවතීද?,

අග්ගිවෙස්සනය, (සච්චකයාට නමකි.) භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වනාහි ශ්‍රාවකයන් හික්මවන්නාහ. ශ්‍රාවකයන් විෂයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මෙබඳු අනුශාසනාවක් බහුලකොට පවතී:

(එනම්) ,මහණෙනි, රූපය අනිත්‍යය, වෙදනාව අනිත්‍යය, සංඥාව අනිත්‍යය, සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයහ, විඥානය අනිත්‍යය. මහණෙනි, රූපය ආත්ම රහිතය, වේදනා තොම ආත්ම රහිතය, සංඥාව ආත්ම රහිතය, සංස්කාරයෝ ආත්ම රහිතයහ, විඥානය ආත්ම රහිතය, සියලු සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයහ, සියලු ධර්මයෝ අනාත්මයහ, (කියායි.)

අග්ගිවෙස්සනය, මේ ආකාරයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශ්‍රාවකයන් හික්මවති. මෙබඳු කොටස් ඇති අනුශාසනාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශ්‍රාවකයන් විෂයෙහි බොහෝ සෙයින් පවත්නාහ., පින්වත් අස්සජි ස්ථවිරයෙනි, යම්බඳුවූ අපි ශ්‍රමණ ගෞතමයන් මෙබඳු වාද ඇත්තෙකැයි ඇසුවෙමුද, ඒ අපි නොඇසිය යුත්තක් ඇසුවෙමු. අපි කිසියම් දවසක ඒ භවත් ගෞතමයන් සමග එක්වන්නෙමු නම් ඉතා යෙහෙක. යම් කථා සල්ලාපයක් වන්නේ නම් ඉතා යෙහෙක. ඒ ලාමකවූ මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙන් (ඔවුන්) තොරකරන්නෙමු නම් ඉතා යෙහෙකැ'යි (කීයේය.)

3. එකල්හි වනාහි කිසියම් කටයුත්තක් සඳහා පන්සියයක් පමණ ලිච්ඡවීහු සන්ථාගාර ශාලාවෙහි රැස්ව සිටියහ. එකල්හි සච්චක නිගණ්ඨපුත්‍ර තෙම ඒ ලිච්ඡවීහු යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ ඒ ලිච්ඡවීන්ට මෙසේ කීවේය. පින්වත් ලිච්ඡවියෙනි මෙහි එත්වා, පින්වත් ලිච්ඡවියෙනි, මෙහි එත්වා, අද ශ්‍රමණ ගෞතමයන් සමග මාගේ කථාවක් වන්නේය. ඉදින් ශ්‍රමණ ගෞතම තෙම ඔහුගේ ප්‍රසිඬ ශිෂ්‍යයන් අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙකු වූ අස්සජිනම් භික්ෂුව ප්‍රකාශ කළ පරිද්දම ප්‍රකාශ කළහොත්, යම්සේ ශක්තිමත් පුරුෂයෙක් දික් ලොම් ඇති එළුවකු ලොම්වලින් ගෙන ඉදිරියට අදින්නේද, පස්සට අදින්නේද, හාත්පස එහා මෙහා අදින්නේද එපරිද්දෙන්ම මම ශ්‍රමණ ගෞතමයන් කථා මාර්ගයෙන් දෝෂය නගා ඉදිරියට අදින්නෙමි, පස්සට අදින්නෙමි. හාත්පස එහාමෙහා අදින්නෙමි. යම්සේ බලවත්වූ, රා සැලෙහි වැඩකරුවෙක්, රා සැලෙහි එළන කලාලයක් (පැදුරක්) ගැඹුරුවූ දිය විලක බහා කොණකින් අල්වාගෙන ඉදිරියට අදීද, පස්සට අදීද, හාත්පසින් අදීද, එපරිද්දෙන් මම ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වාදයෙන් වාදය නගා ඉදිරියට අදින්නෙමි, පස්සට අදින්නෙමි. හාත්පස අදින්නෙමි. යම්සේ බලවත්වූ සුරාධූර්තයෙක් රා පෙරහන කොනින් අල්වා ගෙන යටිකුරු කොට සොලවාද, උඩුකුරු කොට සොලවාද, නැවත නැවත ගසදමාද එපරිද්දෙන් මම ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වාදයෙන් වාදය නගා ඉදිරියට අදින්නෙමි. පස්සට අදින්නෙමි හාත්පස අදින්නෙමි. සැටවස් පිරුණු ඇතෙක් ගැඹුරුවූ පොකුණකට බැස සණධොවික (හණ සේදීම නම්වූ ක්‍රීඩා විශෙෂය) කෙරේද, එපරිද්දෙන් මම ශ්‍රමණ ගෞතමයන් හා සණධොවික (හණ සෝදන) ක්‍රීඩාව කරන්නාක් මෙන් ක්‍රීඩා කරමි.

පින්වත් ලිච්ඡවියෙනි, එත්වා, පින්වත් ලිච්ඡවියෙනි, එත්වා, අද ශ්‍රමණ ගෞතමයන් සමග මාගේ කථාවක් වන්නේය'යි (කීයේය.)

4.ඒ සමූහයෙහි ඇතැම් ලිච්ඡවීහු මෙසේ කීවාහුය. කිමෙක්ද? ,ශ්‍රමණ ගෞතමතෙම සච්චක නිගණ්ඨපුත්‍රයාට වාදය නගන්නේද? නැතහොත් සච්චක නිගණ්ඨපුත්‍රතෙම ශ්‍රමණ ගෞතමයින්ට වාදය නගන්නේද?, ඇතැම් ලිච්ඡවීහු මෙසේ කීහ.

සච්චක නිගණ්ඨපුත්‍රතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වාදය නගන්නේ නම් කෙසේ හොබනේද? භාග්‍යවතුන් වහන්සේම නිගණ්ඨපුත්‍රවූ සච්චකයාට වාදය නගන්නේය, (කියායි.) ඉක්බිති සච්චක නිගණ්ඨපුත්‍රතෙම පන්සියයක් පමණ ලිච්ඡවීන් විසින් පිරිවරන ලද්දේ මහවනයේ කූටාගාර සාලාව යම් තැනක්හිද, එහි ගියේය. එකල්හි බොහෝ භික්ෂූහු එළිමහණෙහි සක්මන් භාවනාවේ යෙදෙති. ඉක්බිති සච්චක නිගණ්ඨපුත්‍රතෙම භික්ෂූන් යම් තැනෙක්හිද, එහි ගියේය. ගොස් ඒ භික්ෂූන්ට මෙසේ කීයේය.

පින්වත්නි, දැන් ඒ පින්වත් ශ්‍රමණ ගෞතම තෙම කොහි වෙසේද? අපි ඒ පින්වත් ගෞතමයන් දකිනු කැමැත්තම්හ.,

අග්ගිවෙස්සනය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහවනයට වැද එක්තරා රුකක් සමීපයෙහි දිවා විහරණ වසයෙන් වැඩහිඳිති'' යි කීහ.

ඉක්බිති සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රතෙම මහත් ලිච්ඡවි පිරිස සමග මහවනයට ගොස් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටු වියයුතු සිහි කටයුතු කථා කොට නිමවා, එකපැත්තක උන්නේය. ඒ ලිච්ඡවීහුද සමහරෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ, එකපැත්තක හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පැත්තකද ඒ පැත්තට දොහොත් නගා (වැඳ) එක පැත්තක උන්හ.

එකපැත්තක උන්නාවූ සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීයේය.

ඉදින් භවත් ගෞතම තෙම ප්‍රශ්න ඇසීම පිණිස මට අවසර දෙන්නේ නම් මම භවත් ගෞතමයින්ගෙන් යමක් අසන්නෙමි,යි (කීයේය.) ''අග්ගිවෙස්සනය, යමක් කැමැත්තෙහි නම් (එය) අසව'',යි (වදාළහ.) ''භවත් ගෞතමයාණෙනි, භවත් ගෞතම තෙමේ කෙසේ වනාහි ශ්‍රාවකයන් හික්මවන්නේද, භවත් ගෞතමයන්ගේ කෙබඳු අනුශාසනාවක් බහුලකොට පවතීදැ'' ,යි (ඇසීය.)

5.,අග්ගිවෙස්සනය, මම මෙසේ වනාහි ශ්‍රාවකයන් හික්මවමි. ශ්‍රාවකයන් විෂයෙහි මගේ මෙබඳු අනුශාසනාව බහුලකොට පවතියි.

මහණෙනි, රූපය අනිත්‍යය, වේදනාව අනිත්‍යය, සංඥා තොමෝ අනිත්‍යය, සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයහ, විඤ්ඤාණය අනිත්‍යය. මහණෙනි, රූපය ආත්ම රහිතය, වේදනාව ආත්මරහිතය, සංඥාව ආත්මරහිතය, සංස්කාරයෝ ආත්ම රහිතයහ, විඥානය ආත්මරහිතය, සියලු සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයහ, සියලු ධර්මයෝ අනාත්මයහ,යි

අග්ගිවෙස්සනය, මෙසේ වනාහි මම ශ්‍රාවකයන් හික්මවමි. ශ්‍රාවකයන් විෂයෙහි මෙබඳු මාගේ අනුශාසනාව බහුල කොට පවතීය,යි වදාළ සේක.

භවත් ගෞතමයිනි, මට උපමාවක් වැටහෙයි, (සච්චක කීය.), අග්ගිවෙස්සනය, තොපට වැටහේවා,යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළහ. ,භවත් ගෞතමයිනි, යම් ඒ ධාන්‍ය වර්ග හා ගස් වැල් ආදිය පැලවීමට, වැඩීමට, මහත්වීමට පැමිණෙත්ද, ඒ සියල්ල පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා ඒ ධාන්‍ය ඇට හා ගස් වැල් ආදිය යම්සේ පැලවෙත්ද, වැඩෙත්ද, මහත්වීමට යෙද්ද, භවත් ගෞතමයාණෙනි, යම්සේ ශරීර ශක්තියෙන් කටයුතුවූ යම්කිසි කර්මාන්තයෝ වෙත්ද, ඒ සියලු දෙය පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා යම්සේ කරනු ලැබෙත්ද, භවත් ගෞතමයාණෙනි, එපරිද්දෙන්ම රූපය ආත්මකොට ඇති මේ පුරුෂ තෙම තමා ආත්මයයි ගත් රූපයෙහි පිහිටා පින් හෝ පව් හෝ රැස්කරයි. වේදනාව ආත්මකොට ඇති මේ පුද්ගලතෙම වේදනාවෙහි පිහිටා පින් හෝ පව් හෝ රැස්කරයි. සංඥාව ආත්මකොට ඇති පුද්ගලතෙම සංඥාවෙහි පිහිටා පින් හෝ පව් හෝ රැස් කරයි.

සංස්කාරයන් ආත්මකොට ඇති මේ පුද්ගලතෙම සංස්කාරයන්හි පිහිටා පින් හෝ පව් හෝ රැස්කරයි. විඥානය ආත්මකොට ඇති මේ පුද්ගලතෙම විඥානයෙහි පිහිටා පින් හෝ පව් හෝ රැස් කෙරේය,යි (කියේය.)

6.,අග්ගිවෙස්සනය, තොපි රූපය මගේ ආත්මයයි, වේදනාව මාගේ ආත්මයයි, සංඥාව මගේ ආත්මයයි, සංස්කාරයෝ මාගේ ආත්මයයි, විඥානය මාගේ ආත්මය'යි, කියා කියන්නහුද?, භවත් ගෞතමයෙනි මමද රූපය මාගේ ආත්මයයිද, වෙදනාව මාගේ ආත්මයයිද, සංඥාව මාගේ ආත්මයයිද, සංස්කාරයෝ මාගේ ආත්මයයිද, විඥ්ඥාණය මාගේ ආත්මයයිද, මෙසේ කියමි. මේ මහජන සමූහයාද එසේ කියන්නේය,යි (කීය.)

අග්ගිවෙස්සනය, මහජන සමූහයා කුමක් කරන්නේද? අග්ගිවෙස්සනය, එබැවින් තොපම ස්වකීය වාදය ගැටළු රහිත කරව.,

භවත් ගෞතමයෙනි, මම වනාහි රූපය මාගේ ආත්මයයිද, වෙදනාව මාගේ ආත්මයයිද, සංඥාව මාගේ ආත්මයයිද, සංස්කාරයෝ මාගේ ආත්මයයිද, විඥානය මාගේ ආත්මයයිද, මෙසේ කියමි,යි (කියේය.)

අග්ගිවෙස්සනය, එසේ නම් මෙහිලා තොපම විචාරමි. තොප යම්සේ කැමති නම් එසේ ප්‍රකාශ කරව, ,අග්ගිවෙස්සනය, පසේනදි කොසොල් රජද, මගධ රට වෙදෙහි පුත්‍ර අජාසත් රජද වැනි මුදුනෙහි අභිෂෙක කරනු ලැබූ ක්ෂත්‍රිය රජ කෙනෙකුට තමාගේ රටේ නැසිය යුත්තෙකු නසන්නට හෝ, ධනය විනාශ කළයුත්තෙකුගේ ධනය විනාශ කරන්නට හෝ, රටින් නෙරපිය යුත්තෙකු රටින් නෙරපන්නට හෝ බලයක් ඇත්තේයැයි සිතන්නෙහිද?,

7.,භවත් ගෞතමයෙනි, පසේනදි කොසොල් රජ මගධ රට වෙදෙහි පුත්‍රවූ අජාසත් රජවැනි මුදුනෙහි අභිෂෙක කරනලද ක්ෂත්‍රිය රජ කෙනෙකුට තමන්ගේ රටේ නැසිය යුත්තෙකු නසන්නට හෝ, ධනය විනාශ කළයුත්තෙකුගේ ධනය විනාශ කිරීමට හෝ, රටින් නෙරපිය යුත්තෙකු රටින් නෙරපන්නට හෝ බලය ඇත්තේය. භවත් ගෞතමයෙනි, සමූහවූ මහපිරිස් ඇති වැදැරට වැසි ලිච්ඡවීන්හටද, මල්ල රජවරුන්හටද, තමන්ගේ රටේ නැසිය යුත්තෙකු නසන්නට හෝ, ධනය විනාශ කළ යුත්තෙකුගේ ධනය විනාශ කරන්නට හෝ, රටින් නෙරපිය යුත්තෙකු රටින් නෙරපන්නට හෝ බලය ඇත්තේය.

පසේනදි කොසොල් රජ මගධ රට වෙදෙහි පුත්‍රවූ අජාසත් රජ වැනි මුදුනෙහි අභිෂෙක කරනලද ක්ෂත්‍රිය රජ කෙනෙකු ගැන කියනුම කවරේද? භවත් ගෞතමයෙනි, ඔවුනට ඒ බලය ඇත්තේමය. තිබෙන්නට සුදුසුමය,

අග්ගිවෙස්සනය, මේ ගැන තොපගේ කල්පනාව කෙසේද? රූපය මාගේ ආත්මයැයි නුඹ කියන්නෙහිය. 'මගේ රූපය මෙසේ (ලස්සන) වේවා. මගේ රූපය මෙසේ (අවලස්සන) නොවේවා'යැයි ඒ රූපය කෙරෙහි තොපට බලයක් පැවැත්විය හැකිද?,

මෙසේ කීකල්හි සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රතෙමේ නිශ්ශබ්ද විය. දෙවනුවද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රයාට මෙසේ කීහ.

අග්ගිවෙස්සනය, මේ ගැන තොපගේ කල්පනාව කෙසේද? රූපය මාගේ ආත්මයැයි නුඹ කියන්නෙහිය. මාගේ රූපය මෙසේ (ලස්සන) වේවා. මාගේ රූපය මෙසේ (අවලස්සන) නොවේවායැයි ඒ රූපය කෙරෙහි තොපට බලයක් පැවැත්විය හැකිද?,

දෙවනුවද සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රතෙමේ නිශ්ශබ්ද විය. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිගණ්ඨ පුත්‍රයාට මෙසේ කීහ. ,අග්ගිවෙස්සනය, කියව, තොපට නිශ්ශබ්දවීමට කාලය නොවේ. අග්ගිවෙස්සනය, තථාගතයන් විසින් තුන්වෙනි වර දක්වා කරුණු සහිතව ප්‍රශ්න කරනු ලැබූ යම් කිසිවෙක් පිළිතුරු නොදෙයිද, මෙහිම ඔහුගේ හිස හත්කඩකට පැලෙන්නේය.

එකල්හි වජ්‍රපාණි නම් යක්‍ෂතෙම (සක්දෙව්රජ) ගිනිගෙන දලිසෙන හාත්පස ගිනිදැල් සහිතවූ අයොමය වජ්‍රායුධයක්ගෙන සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රයාගේ හිසට උඩින් අහසෙහි සිටියේ වෙයි. (කුමකටද යත්:–),ඉඳින් මේ සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රතෙම භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් තුන්වෙනිවර දක්වා කරුණු සහිතව ප්‍රශ්න විචාරණ ලද්දේ උත්තර නොදෙන්නේද, මෙහිම ඔහුගේ හිස හත්කඩකට පලන්නෙමි,යි (කියායි.)භාග්‍යවතුන්වහන්සේද, සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍ර තෙමේද, ඒ වජ්‍රපාණි යක්‍ෂයා දකියි. (සෙස්සන්ට නොපෙනේ.)

8. ඉක්බිති සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍ර තෙම බියපත් වූයේ, සංවේගයට පැමිණියේ, ලොමුදැහැගත්තේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේම පිහිට සෙවීය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේම සැඟවීමට ස්ථානයයි සෙවුවේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේම පිහිටයයි සෙව්වේය. හෙතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීයේය. ,භවත් ගෞතමතෙම මා විචාරාවා ප්‍රකාශ කරන්නෙමි,යි (කීය.)

අග්ගිවෙස්සනය, මේ ගැන තොපගේ කල්පනාව කෙසේද? 'රූපය මගේ ආත්මයැ'යි නුඹ කියන්නෙහිය, මගේ රූපය මෙසේ (ලස්සන) වේවා. මගේ රූපය මෙසේ (අවලස්සන) නොවේවා'යි ඒ රූපය කෙරෙහි තොපට බලයක් පැවැත්විය හැකිද?,

භවත් ගෞතමයෙනි, මෙය නොවේමය.,

අග්ගිවෙස්සනය, සිහි කරව. අග්ගිවෙස්සනය, සිහි කර උත්තර දෙව. නුඹගේ පළමු කථාව හා පසු කථාවද, පසු කථාව හා පළමු කථාවද නොගැලපේමය.

අග්ගිවෙස්සනය, මේ ගැන තොපගේ කල්පනාව කෙසේද? වෙදනාව මගේ ආත්මයයි නුඹ කියන්නෙහිය, (ආත්ම වශයෙන් ගත්) 'ඒ මාගේ වෙදනාව මෙසේ වේවා. මාගේ වේදනාව මෙසේ නොවේවා'යි ඒ වේදනාව කෙරෙහි නුඹට බලයක් පැවැත්විය හැකිද?

භවත් ගෞතමයෙනි, මෙය නොවේමය.,

,අග්ගිවෙස්සනය, සිහි කරව. අග්ගිවෙස්සනය, සිහි කර උත්තර කියව. නුඹගේ පළමු කථාව හා පසු කථාවද, පසු කථාව හා පළමු කථාවද නොගැලපේමය.

අග්ගිවෙස්සනය, මේ ගැන තොපගේ කල්පනාව කෙසේද? නුඹ සංඥාව මාගේ ආත්මයයි කියන්නෙහිය,

(ආත්ම වශයෙන් ගත්) 'ඒ මාගේ සංඥාව මෙසේ වේවා. මාගේ සංඥාව මෙසේ නොවේවා'යි ඒ සංඥාව කෙරෙහි නුඹට බලයක් පැවැත්විය හැකිද?

හවත් ගෞතමයෙනි, මෙය නොවේමය.,

අග්ගිවෙස්සනය, සිහි කරව. අග්ගිවෙස්සනය, සිහි කර උත්තර කියව. නුඹගේ පළමු කථාව හා පසු කථාවද, පසු කථාව හා පළමු කථාවද නොගැළපේමය.

අග්ගිවෙස්සනය, මේ ගැන තොපගේ කල්පනාව කෙසේද? නුඹ 'සංස්කාරයෝ මාගේ ආත්මය ය'යි කියන්නෙහිය. (ආත්ම වසයෙන් ගත්) 'ඒ මාගේ සංස්කාරයෝ මෙසේ වෙත්වා. මාගේ සංස්කාරයෝ මෙසේ නොවෙත්වා'යි ඒ සංස්කාරයන් කෙරෙහි නුඹට බලයක් පැවැත්විය හැකිද?.

හවත් ගෞතමයෙනි, මෙය නොවේමය.,

අග්ගිවෙස්සනය, සිහි කරව. අග්ගිවෙස්සනය, සිහි කර උත්තර කියව. නුඹගේ පළමු කථාව හා පසු කථාවද, පසු කථාව හා පළමු කථාවද නොගැළපේමය.

අග්ගිවෙස්සනය, මේ ගැන තොපගේ කල්පනාව කෙසේද? විඥානය මාගේ ආත්මයයි නුඹ කියන්නෙහිය, (ආත්ම වශයෙන් ගත්) 'ඒ මාගේ විඥානය මෙසේ වේවා. මාගේ විඥානය මෙසේ නොවේවා'යි ඒ විඥානය කෙරෙහි නුඹට බලයක් පැවැත්විය හැකිද?,

හවත් ගෞතමයෙනි, මෙය නොවේමය.,

අග්ගිවෙස්සනය, සිහි කරව, අග්ගිවෙස්සනය, සිහි කර උත්තර කියව, නුඹගේ පළමු කථාව හා පසු කථාවද, පසු කථාව හා පළමු කථාවද නොගැළපේමය.

9.,අග්ගිවෙස්සනය, මේ ගැන තොපගේ කල්පනාව කෙසේද? රූපය නිත්‍ය හෝ වේද, අනිත්‍ය හෝ වේද?,

හවත් ගෞතමයෙනි, අනිත්‍යය.,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් හෝ වේද, සැප හෝ වේද?

හවත් ගෞතමයෙනි, එය දුක්ය, ,යමක් අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, පෙරළෙනසුළු නම් එය, 'මෙය මගේය, එය මම වෙමි. ඒ මගේ ආත්මයැ'යි සලකන්නට සුදුසුද?,

හවත් ගෞතමයෙනි, සුදුසු නොවන්නේය.,

අග්ගිවෙස්සනය, මේ ගැන තොපගේ කල්පනාව කෙසේද? වෙදනාව නිත්‍ය හෝ වේද, අනිත්‍ය හෝ වේද,

හවත් ගෞතමයෙනි, අනිත්‍යය,

යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක් හෝ වේද, සැප හෝ වේද?

හවත් ගෞතමයෙනි, දුක්ය,

යමක් අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, පෙරලෙන ස්වභාව ඇත්තේ නම්, එය 'මෙය මාගේය, මෙය මම වෙමි' මෙතෙම මාගේ ආත්මය'යි දකින්ට සුදුසුද?,

භවත් ගෞතමයෙනි, සුදුසු නොවන්නේය.,

අග්ගිවෙස්සනය, මේ ගැන තොපගේ කල්පනාව කෙසේද? සංඥාව නිත්‍ය හෝ වේද, අනිත්‍ය හෝ වේද?,

භවත් ගෞතමයෙනි, අනිත්‍යය.,

යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක් හෝ වේද, සැප හෝ වේද?,

භවත් ගෞතමයෙනි, දුක්ය,

යමක් අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, පෙරලෙන ස්වභාව ඇත්තේ නම් එය, 'මෙය මාගේය, මෙතෙම මම වෙමි. මෙතෙම මාගේ ආත්මය'යි දකින්ට සුදුසුද?,

භවත් ගෞතමයෙනි, සුදුසු නොවන්නේය.,

අග්ගිවෙස්සනය, මේ ගැන තොපගේ කල්පනාව කෙසේද? සංස්කාරයෝ නිත්‍ය හෝ වෙත්ද, අනිත්‍ය හෝ වෙත්ද?,

භවත් ගෞතමයෙනි, අනිත්‍යය.,

යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක් හෝ වේද, සැප හෝ වේද?,

භවත් ගෞතමයෙනි, ඒ දුක්ය.,

යමක් අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, පෙරලෙන ස්වභාව ඇත්තේ නම්, එය ,මෙය මාගේය, මෙය මම වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය'යි ගැනීමට සුදුසුද?,

භවත් ගෞතමයෙනි, සුදුසු නොවන්නේය.,

අග්ගිවෙස්සනය, මේ ගැන තොපගේ කල්පනාව කෙසේද? විඥානය නිත්‍ය හෝ වේද, අනිත්‍ය හෝ වේද,

භවත් ගෞතමයෙනි, අනිත්‍යය,

යමක් අනිත්‍ය නම්, එය දුක් හෝ වේද, සැප හෝ වේද?,

භවත් ගෞතමයෙනි, එය දුක්ය.,

යමක් අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, පෙරලෙන ස්වභාව ඇත්තේ නම් එය, 'මෙය මාගේය, මෙය මම වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය'යි ගැනීමට සුදුසුද?

භවත් ගෞතමයෙනි, සුදුසු නොවන්නේය.,

අග්ගිවෙස්සනය, හරයෙන් (අරටුවෙන්) ප්‍රයෝජන ඇත්තාවූ, හරය සොයන්නාවූ, හරය සොයමින් හැසිරෙන්නාවූ පුරුෂයෙක් තෙම තියුණු පොරොවක් ගෙන වනයට පිවිසෙන්නේය.

හෙතෙම එහි නොමේරූ ඇද නැති අලුත්වූ මහත් කෙසෙල් කඳක් දක්නේය. හෙතෙම ඒ කෙසෙල් කඳ මුලින් සිඳින්නේය. මුල සිඳ අග සිඳින්නේය. අග සිඳ පතුරු ගලවන්නේය. පතුරු ගලවන්නාවූ හෙතෙම එලයක්වත් නොලබන්නේය. හරයක් කොයින් ලබාද?

අග්ගිවෙස්සනය, එපරිද්දෙන්ම තුඹ ස්වකීය වාදයෙහි මා විසින් යොදනු ලබන්නේ, කරුණු ගන්වනු ලබන්නේ, කරුණු කියනු ලබන්නේ සාර රහිත වූයේ, එහෙයින්ම ශූන්‍යවූයේ පැරදුනෙහිය.

අග්ගිවෙස්සනය, විසාලාමහනුවර පිරිසෙහිදී තුඹ විසින් මේ වචනය කියන ලද්දේ නොවේද?

මා සමග වාදයට පැමිණෙන යම්කිසිවෙක් කම්පා නොවෙයිද, විශෙෂයෙන් කම්පා නොවෙයිද, නොවෙව්ලා සිටියිද, යමෙකුගේ කිහිලි වලින් ඩහදිය නොගලයිද, එබඳුවූ ශිෂ්‍ය සමූහ නායකවූ, ගණ නායකවූ, ගණ ආචාරියවූ ශ්‍රමණයකු හෝ බ්‍රාහ්මණයකු හෝ 'මම අර්හත් සම්‍යක්සම්බුඩයැ' යි කියාගන්නා කෙනෙකු හෝ නොදකිමි. ඉඳින් මම හිත් පිත් නැති කණුවක් සමග වාද කරන්නෙම් නම් ඒ කණුවද කම්පාවන්නේය, විශෙෂයෙන් කම්පාවන්නේය. වෙව්ලා සිටින්නේය. මනුෂ්‍යවූවෙකු ගැන කියනුම කවරේද?, (කියාය.)

අග්ගිවෙස්සනය, තුඹගේ වනාහි ඇතැම් ඩහදිය බිඳු නළලින් ගිලිහුනාහු උතුරු සළුව පලාගෙන බිමට වැටුනාහ. අග්ගිවෙස්සනය, දැන් මාගේ ශරීරයෙහි ඩහදිය නැත්තේය., මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ පිරිසෙහි රන්වන්වූ ශ්‍රී ශරීරය (ගෙළ අසල සතරගුලක් පමණ) විවෘත කළහ.

මෙසේ කී කල්හි සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රතෙම නිශ්ශබ්ද වූයේ මකු වූයේ පහතට ලූ ගෙළ ඇත්තේ, මුහුණ යටට හරවා ගත්තේ, සිතිවිලි සිතන්නේ, වැටහීම් රහිතවූයේ හුන්නේය.

ඉක්බිති දුම්මුඛ නම් ලිච්ඡවි රාජපුත්‍රතෙම නිශ්ශබ්දවූ, මකුවූ, පහතට ලූ ගෙළ ඇති, යටිකුරුවූ මුහුණ ඇති, සිතිවිලි සිතන, වැටහීම් රහිතවූ සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රයා දැක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීයඃ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට උපමාවක් වැටහේ,යයි (කියායි.)

,දුම්මුඛය, තුඹට වැටහේවා,යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළහ.

10· ,සවාමීනි, යම්සේ ගමක් හෝ නියම් ගමක් හෝ අසල පොකුණක් ඇත්තේය ඒ පොකුණෙහි කකුලුවෙක් වෙසෙයි ස්වාමීනි, එකල බොහෝ ළදරුවෝ හෝ ළදැරියෝ හෝ ඒ ගමින් හෝ නියම් ගමින් හෝ නික්ම ඒ පොකුණ යම් තැනෙක්හිද එතැන්හි පැමිනෙන්නාහ. පැමින, ඒ පොකුනට බැස ඒ කකුලුවා දියෙන් ගොඩගෙන ගොඩබිමෙහි තබන්නාහුය. ස්වාමීනි, ඒ කකුලුවා යම්කිසි අඬුවක් ඉදිරියට නමාද ඒ දරුවෝ හෝ ඒ දැරියෝ හෝ ඒ අඬුව ගල් කැටයකින් හෝ කැබලිත්තකින් හෝ සිඳින්නාහුය බිඳින්නාහුය හාත් පසින් බිඳින්නාහුය ස්වාමීනි, මෙසේ වනාහී සියලු අඬු සිඳින ලද්දාවූ බිඳින ලද්දාවූ ඒ කකුලුතෙම පෙරමෙන් ඒ පොකුනට බසින්නට නුසුදුසු වෙයිද, ස්වාමීනි, එපරිද්දෙන්ම සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රයාගේ කිසියම් දෘෂ්ටි කම්පන වූවාහුද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිඳින ලදහ බිඳින ලදහ හාත්පසින් බිඳින ලදහ ස්වාමීනි

දැන් සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රතෙම වාද කරන අදහස් ඇතිව නැවත භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹෙන්නට නුසුදුසුය;

මෙසේ කී කල්හී සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රතෙම දුම්මුඛ ලිච්ඡවි පුත්‍රයාට මෙසේ කීයේය ,දුම්මුඛය, නුඹ නවතුව, දුම්මුඛය, නුඹ නවතුව, අපි තා සමග කථානොකරමු මෙහි අපි භවත් ගෞතමයින් සමග කථා කරමු භවත් ගෞතමයිනි, අපගේද අන්‍යවූ බොහෝ ශ්‍රමණ බ්‍රහ්මනයන්ගේද, මේ කථා තොම තිබුනා වේ, ඒ වචන ප්‍රලාපයක් මෙනි, නොහොත් ප්‍රලාප මාත්‍රයෙකි. කොපමණකින් භවත් ගෞතමයන්ගේ ශ්‍රවක තෙම අනුශාසනාව කරන්නේ, සැකයෙන් එතෙරවූයේ කෙසේ කෙසේදැයි පැවති සැකය පහවූයේ, පහවූ සැක ඇත්තේ, විශාරද බවට පැමිනියේ, අනුන්ගේ පිහිට නොසොයන්නේ, ශාස්තෘ ශාසනයෙහි වාසය කෙරේද?,

11 · ,අග්නිවෙස්සනය, මේ ශාසනයෙහි මාගේ ශ්‍රවක තෙම පසුගිය කාලය, මතු කාලය, දැන් කාලය යන තුන් කාල යෙහි වූ තමා තුල වූද, පිටත්හි වූද, මහත්වූද, සියුම්වූද, පහත්වූද, උසස්වූද, දුරවූද, ළඟවූද, යම් රූපයක්වේද, ඒ සියලු රූපය 'මෙය මගේ නොවෙයි මෙය මම නොවෙමි මෙය මගේ ආත්මය නොවේ' යයි මෙසේ ඇතිසැටියෙන් යහපත් නුවනින් දකීද පසුගිය කාලය මතු කාලය දැන් කාලය යන තුන්කාලයෙහි වූ තමා තුල වූද පිටත්හි වූද මහත්වූද සියුම්වූද පහත්වූද උසස්වූද දුරවූද ළඟවූද යම් වේදනාවක්වේද ඒ සියලු වේදනාව 'මෙය මගේ නොවෙයි මෙය මම නොවෙමි මෙය මගේ ආත්මය නොවේ' යයි මෙසේ ඇතිසැටියෙන් යහපත් නුවනින් දකීද පසුගිය කාලය මතු කාලය දැන් කාලය යන තුන්කාලයෙහි වූ තමා තුල වූද පිටත්හි වූද වූද මහත්වූද සියුම්වූද පහත්වූද උසස්වූද දුරවූද ළඟවූද යම් සංස්කාරයෝ වෙත්ද ඒ සියලු සංස්කාරයෝ 'මෙය මගේ නොවෙයි මෙය මම නොවෙමි මෙය මගේ ආත්මය නොවේ' යයි මෙසේ ඇතිසැටියෙන් යහපත් නුවනින් දකීද පසුගිය කාලය මතු කාලය දැන් කාලය යන තුන්කාලයෙහි වූ තමා තුල වූද පිටත්හි වූද මහත්වූද සියුම්වූද පහත්වූද උසස්වූද දුරවූද ළඟවූද යම් විඤ්ඤාණයක් වේද ඒ සියලු විඤ්ඤාණය 'මෙය මගේ නොවෙයි මෙය මම නොවෙමි මෙය මගේ ආත්මය නොවේ' යයි මෙසේ ඇතිසැටියෙන් යහපත් නුවනින් දකීද

· ,අග්නිවෙස්සනය, මෙපමණකින් මාගේ ශ්‍රවකතෙම අනුශාසනාව කරන්නේ, අවවාදයට අනුව ක්‍රියා කරන්නේ සැකයෙන් එතෙර වූයේ කෙසේ කෙසේදැයි පැවති සැකය පහවූයේ, විශාරද බවට පැමිනියේ, අනුන්ගේ පිහිට නොසොයන්නේ ශාස්තෘ ශාසනයෙහි වාසයකරයි,

,භවත් ගෞතමයෙනි, මහනතෙම කොපමණකින් නැතිකල කෙලෙස් ඇත්තේ, වැස නිමවනලද බ්‍රහ්මචරියා ඇත්තේ, කලකටයුතු ඇත්තේ, බහා තබන ලද කෙලෙස් බර ඇත්තේ, අභීත් බවට පැමිණියේ භවසංයෝජන (සසර බැඳුම්) විනාශ කළේ හොඳින් දැන මිදුනේ අභීත් වේද?

12 · ,අග්නිවෙස්සනය, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පසුගිය කාලය, දැන් කාලය, මතුකාලය යන තුන්කාලයෙහිවූ තමා තුල වූද, පිටත්හි වූද, වූද මහත්වූද, සියුම්වූද, පහත්වූද, උසස්වූද දුරවූද ළඟවූද යම් රූපයක් වේද ඒ සියලු රූපය 'මෙය මගේ නොවෙයි මෙය මම නොවෙමි මෙය මගේ ආත්මය නොවෙය,යි මෙසේ ඇතිසැටියෙන් යහපත් නුවනින් දැක තෘෂ්ණාදෘෂ්ටි වශයෙන් නොගෙන මිදුනේ වෙයිද, පසුගිය කාලය, දැන් කාලය, මතුකාලය යන තුන්කාලයෙහිවූ තමා තුල

වූද, පිටත්හි වූද, වූද මහත්වූද, සියුම්වූද, පහත්වූද, උසස්වූද දුරවූද ළඟවූද යම් වේදනාවක්වේද ඒ සියලු වේදනාව 'මෙය මගේ නොවෙයි මෙය මම නොවෙමි මෙය මගේ ආත්මය නොවේ' යයි මෙසේ ඇතිසැටියෙන් යහපත් නුවනින් දැක තෘෂ්ණාදෘෂ්ටි වශයෙන් නොගෙන මිදුනේ වෙයිද පසුගිය කාලය දැන් කාලය මතුකාලය යන තුන්කාලයෙහිවූ තමා තුල වූද පිටත්හි වූද වූද මහත්වූද සියුම්වූද පහත්වූද උසස්වූද දුරවූද ළඟවූද යම සංඥාවක්වේද ඒ සියලු සංඥාව පසුගිය කාලය දැන් කාලය මතුකාලය යන තුන්කාලයෙහිවූ තමා තුල වූද පිටත්හි වූද වූද මහත්වූද සියුම්වූද පහත්වූද උසස්වූද දුරවූද ළඟවූද යම සංස්කාරයෝ වෙත්ද ඒ සියලු සංස්කාරයෝ 'මෙය මගේ නොවෙයි මෙය මම නොවෙමි මෙය මගේ ආත්මය නොවේ' යයි මෙසේ ඇතිසැටියෙන් යහපත් නුවනින් දැක තෘෂ්ණාදෘෂ්ටි වශයෙන් නොගෙන මිදුනේ වෙයිද පසුගිය කාලය දැන් කාලය මතුකාලය යන තුන්කාලයෙහිවූ තමා තුල වූද පිටත්හි වූද වූද මහත්වූද සියුම්වූද පහත්වූද උසස්වූද දුරවූද ළඟවූද යම් විඥ්ඥාණයක් වේද ඒ සියලු විඥ්ඥාණය 'මෙය මගේ නොවෙයි මෙය මම නොවෙමි මෙය මගේ ආත්මය නොවේ' යයි මෙසේ ඇතිසැටියෙන් යහපත් නුවනින් දැක තෘෂ්ණාදෘෂ්ටි වශයෙන් නොගෙන මිදුනේ වෙයිද

,අග්ගිවෙස්සනය, මෙපමණකින් මහණතෙම කෙලෙස් නැතිකරන ලද්දේ, වැස නිමවනලද බ්‍රහ්මචරිය ඇත්තේ, කළ කටයුතු ඇත්තේ, බහා තබනලද කෙලෙස් බර ඇත්තේ, අර්හත් බවට පැමිනියේ, භවසංයෝජන (සසර බැඳුම්) විනාශ කළේ හොඳන් දැන මිදුනේ, අර්හත් වෙයි

13 · ,අග්ගිවෙස්සනය මෙසේ මිදුන සිත් ඇති භික්ෂුව දස්සනානුත්තරිය (අර්හත් මාර්ගඥානය) පටිපදානුත්තරිය (ඉතිරි මාර්ගඥාන) විමුත්තානුත්තරිය (අර්හත් ඵලය) යන අනුත්තරිය ධර්ම තුනකින් යුක්තවෙයි අග්ගිවෙස්සනය, මෙසේ මිදුණු සිත් ඇති භික්ෂුව, චතුරාර්‍ය සත්‍යය අවබොධ කලාවූ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ චතුරාර්‍ය සත්‍යය අවබොධය පිණිස ධර්මය දේසනා කරති දැමුනාවූ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ (ඉන්ද්‍රිය) දමනය පිණිස ධර්මය දේසනා කරති (සියලු කෙලෙස් සංසිඳීමෙන්) ශාන්ත වූ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙලෙස් සංසිඳීම පිණිස ධර්මය දේසනා කරති (කෙලෙස් සැඩපහර) තරණය කලාවූ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ (කෙලෙස් සැඩපහර) තරණය පිණිස ධර්මය දේසනා කරති (කෙලෙස්) පරිනිර්වාණය කලාවූ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ (කෙලෙස්) පරිනිර්වාණය පිණිස ධර්මය දේසනා කරති යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේටම සත්කාර කරයි, ගරු කරයි, බුහුමන් කරයි;

මෙසේ වදාළ කල්හී සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීයේය ,යම්බඳු අපි භවත් ගෞතමයින් වාදයෙන් වාදය ගැටිය යුතු කොට සිතුයෙමුද භවත් ගෞතමයිනි, ඒ අපිම ගුණයෙන් පිරිහුනෙමු අපිම ආඩම්බර වචන ඇත්තෝ වූවෙමු

භවත් ගෞතමයානෙනි, මත් ඇතෙකුට පහරදී පුරුෂයෙකුට නිදහසක් ඇත්තේය භවත් ගෞතමයින්ට ගටා පුරුෂයෙකුට යහපතක් නොවේමැයි භවත් ගෞතමයෙනි, දිලිසෙන ගිනි කඳක හැපී පුරුෂයෙකුට නිදහසක් ඇත්තේය භවත් ගෞතමයින්ට ගටා පුරුෂයෙකුට යහපතක් නොවේමැයි,

,භවත් ගෞතමයෙනි, යම්බඳු අපි භවත් ගෞතමයින් වාදයෙන් වාදය ගැටියයුතු කොට සිතුයෙමුද, භවත් ගෞතමයෙනි, ඒ අපිම ගුණයෙන් පිරිහුනෙමු අපිම ආඩම්බර වචන ඇත්තෝ වෙමු භවත් ගෞතමතෙම හෙට දවසට භික්ෂු සංඝයා සමග මාගේ බත ඉවසුව මැනව, යි (කීය)භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්ද භාවයෙන් ඉවසූහ·

14 · ඉක්බිති සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඉවසීම දැන ඒ ලිච්ඡවීන්ට මෙසේ කීය ,පින්වත් ලිච්ඡවියනි මා ගේ වචනය අසත්වා මා විසින් ශ්‍රමණ ගෞතම තෙම භික්ෂු සංඝයා සමග සෙට දවසට බතින් පවරනලදී · යමක් උන් වහන්සේට කැපයයි හගිව්ද? ම වෙතට එය එවව්; ඉක්බිති ලිච්ඡවීහු, ඒ රාත්‍රිහුගේ ඇවැමෙන් සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රයාට පන්සියයක් පමණ බත්සැලි යැවූහ· එවිට සච්චක නිගණ්ඨ පුතතෙම සිය අරමෙහි ප්‍රණීත වූ කැයුතු දෑද බුදියයුතුදෑ ද පිළියෙල කරවා .භවත් ගෞතමයෙනි සුදුසු කාලයයි බත නිමියේය. යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට කාලය මතක් කර යැවීය

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු කාලයෙහි හැඳ පොරවා පාසිවුරු ගෙන සච්චක නිගණ්ඨපුත්‍රයාගේ ආරාමය යම් තැනෙක්හිද එතැන්හි වැඩියහ · වැඩ, භික්ෂු සංඝයා සමග පණවනලද අස්නෙහි උන්හ · ඉක්බිති සච්චක නිගණ්ඨ පුත්‍රතෙම බුදුන් ප්‍රධානකොට ඇති භික්ෂු සංඝයා ප්‍රණීත වූ කෑ යුත්තෙන් ද, බොජුනෙන්ද, සියතින් වැළඳවීය · ඉක්බිති සච්චක නිගණ්ඨපුත්‍ර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වළඳා අවසන්වූ පසු එක්තරා මිටි ආසනයක් ගෙන එක් පැත්තක උන්නේය එක් පැත්තක උන්නාවූ සච්චක නිගණ්ඨපුත්‍ර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ට සේ කීයේය ,භගවත් ගෞතමයානෙණනි, දානමය පුණ්‍යක්‍රියාවෙහි යම් මේ පිණකුත් විපාකයකුත් වේ නම් එය මේ දානය එවූ දායකයින්ට සැප පිණිස වේවා, යි (කීයේය) අග්ගිවෙස්සනය, පහනොකල රාගය ඇති පහනොකල වෙෂය ඇති පහනොකල මෝහය ඇති යම්බඳු දක්ෂිනාහීයෙකු වෙතට පැමිණ ඒ පුණ්‍ය විපාකය දායකයින්ට වන්නේය · අග්ගිවෙස්සනය, පහකල රාගය ඇති පහකල වෙෂය ඇති පහකල මෝහය ඇති මාවැනි දක්ෂිනාහීයෙකු වෙත අවුත් ඒ පුණ්‍ය විපාකය තුඹට වන්නේයි වදාළහ·

පස්වෙනිවූ චූල සච්චක සූත්‍රය නිමි (4 – 5)

ඏඏඏඏඐඐඐ